

שליש למדת

י"ל ע"י אברכי כליל יום שישי "יוסף הצדיק" שע"י פעולת צדיק
ללימוד הראש מנהגי תימן
ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל ולע"ג מאיר יוסף מתי בן אהרון ז"ל
בנשיות מוריינו ורבינו עט"ר הרה"ג ר' יצחק רצאבי שליט"א
בראשו הרה"ג י"ס יוסף צברי שליט"א

אין לקרוא בשעת התפילה ובכראת

בחכני"ס "פעולות צדיק" רח' סעדיה גאון {מאחורי נחלת יצחק}, אליעזר

הסוגיא הנלמדת בכללו: "חוור וניעור"

טלפון ותרומות 052-712-62-72

דברים חוצבי להבות מפי של מרח עטרת
ראשינו הגאון ר' יצחק רצאבי שליט"א

שמירת גדרי הקדשה והכניות בפרט בימות הקיץ, ומעשה עם
הבן איש חי שאמר דברי נבואה על דרכנו
אני חשב שחייבים לדבר על עודcosa אחד, ממש בקיצור. אנחנו בתחלת
ימות הקיץ, ואני מדבר רק לתימנים, עדיה קדשה, אשרינו מה טוב חלקנו.
עשכיו מתחל קוץ, והזהר"ג דגול. יש לנו צורות מבית ומוחוץ, ואיבנו
שמעאים למלונינו, כמו בכל הדורות, רק שעכשו יש נשך אחר, וצריכים
לדעת, שאחננו בסכנה גדולה. אבל הכל תלוי בנו. הקב"ה משתמש בהם
כרזות מרודות בעבורנו. צרכיס לדעת, דברתי בשיעור [מושב"ק צ], דרשת
שבת הגדול ה'תש"ע] ולא אחזר להאריך בה, דיברתי על האנטרנט, על
הסכנה של אינטראט. שי לי פה פסק מגדי ישראל שכוכבים, האנטרנט
הוא סם המות, שי בו את כל הטומאות שבועלם, המסתכל בו, לא לקבל את
הילדים שלו למוסדים, ספרי סת"ם, שלצערנו מסתכלים, צמודים למקשר
שוחטים או סופרים, ספרי סת"ם, שלצערנו מסתכלים, כותב ס"ת, כמה
משמעות. שוחט זה לאו אחד, אבל ספר שכותב תפילון, כותב ס"ת, כמה
ברכות לבטלה יש בגלוך. כל יומ מבטלים אנשים מצות בגלוך. אין לקנות
תפילון ומידות מוספר סת"ם שמת��ל באינטראט. שורה עליות טומאה
גדולה. לצערנו, הנגע הזה חדר בתוכנו, וחיבים להלחם נגד זה. ובעצם על
כל העין של הצנויות.

הרב זליכה הי"ו, שהקב"ה שלח לו רפואה שלימה, אבי ספר סייפור, שהיה
 אצל הבן איש חי לפני פטירתו. הבן איש חי נפטר בשנת תרס"ט. הוא כותב
כך, הרוב הצדיק למשנה זליכה, כשהיה צער בעיר בגאדא, טיל סכבות
הבית של רבינו יוסף חיים, הבן איש חי. ראה משפהה שהוא יהיה אל
הרב, היה יلد, ראה שננסים שם כל המשפחה. אמר, מעניין מה הם רוצים.
הוא רואה שכולם יושבים ורוצים לדבר עם הרוב. הרוב ראה אותו ואאל, מה
גם אתה בא את שאלות בעניין המשיח? הוא לא ידע מה לענות, לא הבין מה
הרוב אומר. הוא סתום ונכט, כי היה סקרן לראות מה יעשה אצל הרוב. הוא
שתק. הרוב אמר לו, טוב, תשבע גם אתה. תדעו לכם, אני חשב שהקב"ה
עשה אותו שליח בשביבנו, כדי שהוא יעביר לנו מה אמר שם באוטה שיתה.
בקיצור, הרוב אמר לאחד מבני המשפהה, תחזור על השאלה שלך. חזר
ושאל, האם שנה הבאה תבוא הגאולה או לא? אמר לו הבא"ח, למה אתה
חושש שנה הבאה תבא תנת גאותה? אמר לו, שנה הבאה זו שנת תרע"ע,
וכתב תרע' לאומנים ותשלחים. תרע', מצא רמז בפסק ונכט לו בראש
שבשנת תרע' ע, תרע' לאומנים, ותשלחים, ישלח אותנו לא". אמר לו הבן איש
חי, לא. שנה הבאה לא יבוא המשיח. הוא לא רצה שייכנסו להם זאת בראש.
אל תראה, יש סימנים מתי יבוא המשיח, כתוב בגמרה במסכת סנהדרין דף
צ"ע, שבוע שבן דוד בא בו, שנה ראשונה מתקיים מקרא זה, והמורთ
על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטייה. שנייה, חיצי רעב משלחים.
שלישית, רעב גדול ומתומים אנשים ונשים וטף חסידים ואנשי מעשה, תורה
משתכחת מלמדיה. בריבועית, שבע ואין שבע. בחמישית, שבע גדול
ואוכלין ושוטין ושמחוין, תורה חוזרת לומדיה. בששית, קולות. בשביעית,
מלחמות. במשביעית שביעית בן דוד בא. וכל זה עד לא היה.
סוטה מ"ט ע"ב, בעקבות משיחא חוותא יסכא, ויקיר יאמיר, הגפן תנע פריה
והוין ביוקה, ומלכות תהפרק לימות אויון תוכחת, בית הוועד יהיה לזרות,
המשך בעמוד ג'

שאלות עג'יאל מרכז שליט"א בעיור השבוי

ש. האם לך אזכור איך יצא גאון סכימת מצואך?

ת. עדיף שיקדים את ספירת העומר, וה마חר יש לו על מה לסמור.

ש. האם פיקון געפין פיאי הסERICA קראם מהקם ניקון פיקון כלבי עיל?

ת. אינו נחשב לכלי.

ש. קראם אותך גאנז שילם פיאי צווי אחן איזום ואיזם?

ת. שמעתי שיש מתירים ולא נראה לי להתריר.

ש. קראם ספק פלאים או קאנפֿת קראם רגעס ספֿיכָת?

ת. אינו נחשב לספירה אלא בפה.

ש. קראם קערת תפיגין יותר אפקלאט קראם אותך געפֿת גאנז?

פיאי הסERICA אעם פלאים קראם שטמיין?

ת. מותר, דברת "שהחינו" לדבר מצוה מותרת בידי הספרה.

ומצויה הבאה לידך אל תחמיינה.

{ מתוך השיעור השבועי }

הידעת ???

שמנואג אבותינו הקדושים דור אחר דור:

א} בקדיש לא נהנו אצלנו אפילו מהשامي שהש"ץ פונה לשמאלו
באמירת חיבת בחויכון, ולימיו באמרית וכוייכון וכן בקדושה
בשאומר וקורא זה אל זה.

{ שע"ה ח"א ס' יג' סע' ז' הערכה ט"ז }

ב} לאחר קריית שמע כאשר חורר הש"ץ על שלושת התיבות, יש
לו לעשות הפסק קצר אחרי חיבת אלהים, ומושך חיבת אמת נעם
ויציב באהת, וכן באמת ואמונה בערבית. { ולא כמנהג שאר העדות
המחברים את שלושת התיבות "ה' אלוהיכם אמת" בקול }
שם סימן ט"ז סע' י"א }

ג} בשמונה עשרה המנהג שאין מדריך רגליים ממש, רק
מסמכים. וגם זה דוקא בצד העקבים, אבל לעומת זאת האכזבנאות
mpridin לנMRI, וכמו שמסיים הפסק "וקף רגליים בכף רגלי טנלי" {
שם סימן ט"ז סע' ה' }

דרשה בכנס פועלות צדיק אולמי קונטיננטל ב"ב, ט"ז ניסן תשע"א

מאת ראש הכולל הרה"ג יוסף צברי שליט"א

מו"ץ באלווד ובבית ההוראה פועלות צדיק

{בה מבואר תמצית מנגנון הנלמד בכלל בסוגיות אמרת ההלל בקורי}

מוזר שהידשו כמה בחיי הכנסת, שבשבת לא אומרים הלל בקורי, וזה מנהג טעות שאיןנו מופיע בשום מקום, לא בראשונים ולא בחכמי תימן, וכאשר כתב בזה מו"ר שליט"א בעולות צדיק, لكن אני מעוניין לחתך כאן מעט עומק והבנה בדברי הילול של אמרת ההלל.

אמרת ה"הלולה" על כל קטע וקטע, מוחשبة היא למאוד, והינה במספר 123 פעמים, כנגד שנויותו של הארון. אע"פ שמספר זה מופיע במקורות, רק ביהדות תימן נשמרה מסורת ההפסקים. מו"ר הג"ר רצאבי הוכחה {בקונטרס שערץ יצחח ח"א} מדברי מדרש הביאור {למה"ר סעדיה הוזירם ואמרם הלולוה}. נציג כי סוגיה זו עמוקה ורחבה היא למאוד, ובכלל יום הששי ללימוד שרשיה מנגנון דשנו חדשים וח齊י בסוגיה זו, ולא באננו כאן אלא להעלות ראשי פרקים מהסוגיה.

מי שיעמיך יווכח, כי כל קטע וקטע שאומרים בו "הלוליה", מוחשבד הוא למאוד ויש לו משמעות מיוחדת ו殊別. בהלל אנו למדים כי כל קטע וקטע, מחויב הוא בהודאה, גם אם "צירה ויגון אמצא"- גם על זה עוני הלוליה, כי אנחנו מאמנים שגם הדבارة לנו הדבר כ"צער", אין זה אלא לטובתינו, רק שנינו לא מבינים זאת עתה, ובכ"ז אנו מהלים את ה' ע"ז. גם כל הזכות להלל את ה', כגון הקטע של "נדרי לה' אשלה", או "ובשם ה' אקרא", אנו אומרים "הלוליה", על דרך מה שביארו בעלי המוסר את הנוסח: "על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות", שעל עצם הזכות שיש לנו להלל את ה' אנו צריכים להודות. מי שיעמיך, ימצא עוד רעיונות נפלאים הטמונה באמירת ה"הלוליה" על כל וקטע מההלל, ועודיו יודאי שאו תהייה לו משמעות לכל "הלוליה" שאומר, ואז ההלל לא יראה לו אורך.

5 פעמים מצאנו, על הקשר שבין מנין ה- 123 כנגד שנים אהרן, לבני קטיע ההלל, האחד מובה בדברי מהרי"ז ע"ד הסוד. הב' הוא עפי"ז המודש, שנגזר על פי הפסח ה"הלול את ה' בקדשו", שכן עניין ה"הלול" מקודש ל"קדשו", הוא אהרן הכהן שנא' בו "וקדשתו". ג. עוד מצאנו קשר בדברי בעל מדרש הביאור הנ"ל, {והבאתי בספריו ויען יוסף}, שוד בישק שיכופרו לו עוננותיו והוא נקיים כמו שנויותו של אהרן. ד. בספר החדש, הגודה של פסח עם ביאור "טעם זקנים" מוצשרות חכמי תימן, הבאתינו טעם נוסף מדברי הרבה זר זהב מחכמי תימן, המביא כי "כך" בגימטריא חסדים עם הכלול, וזהו מטרתינו לעורר את החסדים באמירת ההלל ולחת עלייו לשכינה ע"ש.

טעם נוסף נלע"ד {וכ"כ בספריו ויען יוסף}, ש מכיוון שמורת ההלל היא לאחד את השומעים מדין "ברוב עם הדרת מלך", ונענין זה של האחדות והשלום שיק לאהרן הכהן שהיא אהוב שלום ורודף שלום, וכן נרמזו שנויותו, שכולם היו שונות שלום, בקורי ההלל המורה על אהדות ושלום.

ונראה לי, שלא לחינם זכתה יהדות תימן לקיים מנגנים רבים המבוססים על הדיון של "ברוב עם הדרת מלך", מכיוון שידוע ומספרם, כי העדה שלנו היא חכמה ופקחית, ולכן גם היא עדת מאוד בקרותית, לכל אחד יש דעה, וכו' וכו'. נוסף על כך את מעלה הדבקות במתירה, ואת מידת העקשנות ה"יעשנות" הידועה, וכמה מעלות טובות ומופפלות למקום עליוני. יתכן כי על ידי תכונות אלו, יוכל להיפגע השלום והאחדות בקהל, ולכן באנו במנגה זה, והיו אנשים שכבר טענו בקהל, לחמה לנו לקיים מנגג זה, הלא אנחנו בקאים, וודעים לקרוא את ההלל בעצמנו, בשビルם בא מהרי"ז והוכחה, שגם הבקאים חיכים לקרוא את ההלל בקורי, משום שמטרתו היא "ברוב עם הדרת מלך", כולל את כל המתפללים יחד בשמיותם, והוא דרשת המלך שכולם שומעים ומתאחדים בך ולא Scal אחד קורא לבך.

היא רצון שיזכו כולם לשנים רבות ולמועדים טובים, ונזכה לילד לאורם של הכמי תימן זכותם תעמוד לנו, לאורו של מוריינו ורבינו שליט"א אכ"ר.

ונמות גדולה היא לי לפתח כנס השוב זה, המאחד את בני עדתינו מכל רחבי הארץ, והכל תחת הנהגתו של מוריינו ורבינו עטרת ראשנו, הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א, הש"ת יאריך ימי בטוב ושנותיו בנעימים אכ"ר.

דבר היום על מנגג חשוב בעדותינו, אשר חושף לעיני כל את קדימות של מנגני תימן, אשר יסודתם בהררי קודש, ואשר אנו נפגשים בו מידי פעם, ולכל הפתוח בפסח כולם נפגשים בו, והוא מנגג אמרת ההלל בקורי, כאשר בכל פעם אשר אומרם ההלל שלם, על כל קטע וקטע מההלל הוזירם ואמרם הלולוה. נציג כי סוגיה זו עמוקה ורחבה היא למאוד, ובכלל יום הששי ללימוד שרשיה מנגנון דשנו חדשים וח齊י בסוגיה זו, ולא באננו כאן אלא להעלות ראשי פרקים מהסוגיה.

ראשית כל נבהיר, כי על פי המבוואר במשנה ובגמרא, {סוכה ל"ז ע"ב ולו"ח ע"א} צורת קריית ההלל בדריך ז', היא הייתה הקראיה בה קראו את ההלל בבית המקדש. למרות שהדבר קדום ביותר, והינו משנה וגמרה מפורשת, לא נשתרמן מנגג קדום וקדוש זה בכל תפוצות ישראל, אלא ורק ביהדות תימן יע"א, אשר שימרה את מנגגיה במדויק מזמן חורבן בית שני ולפניו.

גם הרמב"ם בסוף הלכות הנוכה, לאחר חקר מנגנים רבים בקריאת ההלל, מפרט בארכיות את מנגגינו ומשים: "זהו המנגג הראשון ובו ראוי המוסר את הנוסח: "על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות", שעיל עטם הזכות שיש לנו להלל את ה' אנו צריכים להודות. מי שיעמיך, ימצא עוד של אחריו, לא מצינו ولو אחד אשר מזכיר כי במקומו נגגו לומר כך את ההלל, ויזא שהרמב"ם לא כתב את דבריו על פה מנגג מסוים שראה, אלא אך ורק על פי המקורות, ויתכן שאף בדורו לא נתקבלו דבריו. ואעפ"כ, יש בדבריו חיזוק גדול למנגינו.

מהרי"ז יחד תשיבות מיהדות וארכיות המבוארות בטוב טעם ודעת את טעמי קריית ההלל גדרו. באחת מן התשובות מוכחה מהרי"ז כי מנגג זה אינו שיק דוקא לאלה שאינם בקיין, אלא אדרבה, שיק הוא לכולם, לבקאיין ולשאינם בקיין. פשט הדבר, שכן למידנו מהרי"ז, כי גדר קריית ההלל שאנו שיק לדין "שמע מעננה", הנאמר בדף כל כאשר אחד אינו בקי בברכה או בתפילה, וمبקש הוא מחייב כי יוציאנו בכרכתו, אלא שיק הדבר לדין "ברוב עם הדרת מלך" הנולד מהמשנה בכרכותו "הסביר-אحد מברך לכולם" ופי' במיל': "משום ברוב עם הדרת מלך". דין "ברוב עם מלמדינו", כי אע"פ שכולם בקיין, עדיף שאחד יברך בקהל וכולם ישמעו ממנו וייצאו ידי חובה, כיון שבאופן זה מתחדש דברם של כל המברכים לשמעיה אחת, ויש בכך ממשום "הדרת מלך" באחדות שמייתם. ביהדות תימן אנו נתקלים רבוע בגדיר זה של "ברוב עם", בברכת המוציא, בקידוש, בברכת המזון, בברכת ספירת העומר, בתפילה, ועוד.

נראה לי, כי הטעם ששחרר מהרי"ז להוכיח כ"כ את הגדר של ההלל בקורי, מכיוון שהיה חכם גדול שבדורו {שוח"ת רבי הΖב ס"י ע"א}, שביטל אצלם בבית הכנסת את מנגג אמרת ההלל בקורי, משום שמתוך כך, נוצר רפינו כי האנשים הוו יוצאים באמצעות והולכים. יתרון שמתוך כך, נוצר רפינו במנגה זה, והיו אנשים שכבר טענו בקהל, לחמה לנו לקיים מנגג זה, הלא אנחנו בקאים, וודעים לקרוא את ההלל בעצמנו, בשビルם בא מהרי"ז והוכחה, שגם הבקאים חיכים לקרוא את ההלל בקורי, משום שמטרתו היא "ברוב עם הדרת מלך", כולל את כל המתפללים יחד בשמיותם, והוא דרשת המלך שכולם שומעים ומתאחדים בך ולא Scal אחד קורא להן.

והאמת שלפעמים גם למי שמקיים מנגג נפלא זה של אמרת ההלל בקורי מתגבנת המכחבה, זה קשה... זה אורך לקרוא כהה..., בפרט כאשר מדובר שהושענא רבה או שבועות, {או בשבתות, שיש מנגג [ב]}

**קושיות שנתעוררו לארכיטקטורה מהלך הלימוד ונשלחו
למורינו אשר יורה לנו את דעתו הרמה**

סכמה נולינה וכפירה כי יתקדם בזאת

אלה נסמכים לכאים?

הנ"ז ע"ז סדרת מילויים נסב לשלב זה, ובהם:

כינוס יסוד ועקב

ב' י

א' כי לפיטרתו שמחיבת א"י והשתוקקות אליה רצינם, וזה קוקא בחיבות על האדמה אשר נשבעו זוגו, וא"כ בפרשת ציצית היה להם לחזור ולקרות שללא במלודצת חומיא גדרמןעם בשכט ברזל וגו' בלילה ימים טובים טהרים, וא"כ חזרו זוגו ליגון הרגיל לאט.

פְּכָנָה? נִכְיַרְתָּא וְכָנַרְתָּא כֵּי יִצְחָק כַּעֲקָבִי שְׁפָא

סְנָת כֶּן

כבר דן בה הכהילות יעקב בברכות, אבל כר' הוא מנהגין פשוט ששותה
וסובלים לי פך הגיא תקנת חז"ל מיעירא, וכיין זה כתוב באגדות משה לעניין
קדושה, ואולי יש גם סמק וטעם מן המדרשים כגון שבימות הגואל-אנשין
ירושלם או מהים מבנים בדרך הבא, ואונשי יהונתן אמרים מבחן בשם ה'
ע"ב, על בן אין לשנות.

שים לב, אנחנו עכשו בשנת תש"ע, מהא שנה אחריו, והבן איש חי בעיניו קדשו אמר שבנות ישראל ללבוש חזי כוסות. ואני חשב שמדובר על אותן החילונים, אני חשב שמדובר עליון. בואו נשווה את הלבוש שלנו לבוש של אמותינו. נתחילה מהראש, כמה מטפוחות שמו על הראש, שלש. היום כמה שמיים?נו, זה לא חצ'?! גבריים, האמהות שלם שלם. גרבינים שkopot? לא. שמו מוכנסים תחת השמלה, עם רקמה כדיוע. היום זה חזי כוסות. ביצירוח החידי שלם, בעוניות הרבים. אין זמן להאריך בזה, אבל שנדע, אנחנו חביבים לתוךן את הנושא הזה. לצערנו, יש בעליים שמאליצים את הנשים שלהם ללכת בכל מיי לבוש, ה' יرحم. אבל הזמן קצר והמלוכה מרובה. אוֹי וָאָבָוי, אם ח"י אנחנו לא נתתקן את עצמנו, הקב"ה לא מותה. הקב"ה ש לו זמן, אף אחד לא יברח ממנו. מאיר אפיקו וגביה דיליה. מי שאומר שהקב"ה הוותך, יוויתו מעוה. ח"י, אנחנו צריכים לשלם על הדברים האלה. [המשך הבירור בעניין זה במוציא'ק תזריע מצורע ה'תש"ע] יה"ר שהקב"ה יצמכו, שלא ישמע שוד ושבר בגבולנו, ודוכת תורה מהר"ץ תנן עליון. חשבתי לדבר פה הרבה דברים, ולא הספקתי, אבל בעזרת ה', נשלים בשיעור הבא בל"ג. יה"ר רצון שהיה הדברים לתועלת, Amen כן יהי רצון.

{שער יצחק ח"ב עמ' כד'}

העלון אוקדש להצלחה:

ר' יהודה בן יהיא גרשוי ומשפחתו הילו

ר' רועי אור בן יהודה גרשוי ומשפחתו הי"ו

ר' מוטי בן גאולה ומשפחתו הי"ו

לרפואת משלחה בן גוהר והילדים

ויה"ר שבוכות החזקות ההוראה זיכוי הרובים ית"ה ברכה
והעלחה בכל מעשה ידיהם ובכל אשר יפנו יסכלו ויליכדו

תידודין

Project 7: Portfolio

כ' ה' נר' קראנייד

בנין קון כבשת אלו הIFICIT

מפתחר באז מנהג מנהלי תירטש

{רמז- סימן קכ'יח}

בין הפוטרים נcona יוגרל זיכוי בשווי 60₪ לפחות בחנות
"נושך תימן" רח' בריגזווים 26 ב'ב 03-6781444
פתרונות ניתן להביר במס' 7126272 או 052-056 {או בתא קול}
כאשר אין מענה} עד שבועות, החרגלה תיערך בל"ג לאחר
ארכושו

רובה של בית אולשטיין
בזהרג וחיס כמאור זצוקיל

ארע פעם שביקשו מארי חיים מטעם ארגון' בחרורים יוצאי תימן לומר דברי מוסר לבחורין לקרהת ימים נוראים, בני ישיבות ריבים התאספו לבית מדרשו, והנה במקום דברי מוסר פנה מארי חיים לכל אחד ושאל אותו באיזו סוגיא הוא עסוק ומיד נשא ונתן עימו בכל נבכי הסוגיא, וכך במשך כמה שעות דיבר עם כל הבחורין כל אחד בסוגיא שעסוק בה, בחורין בראותם להיכן יכול אדם להגיע ע"י שקידת התורה, יוצאו מהמעמד עם תשואה עצומה לשקיות התורה. אחד הבחורים סיפר: הרגשנו באotta שעה שאנו עומדים לפני "תלמוד בבלי מלך". פעים היו באים לפניו בחורין להיבחן על מסכתות בע"פ והוא היה יושב ללא ספר, מקשיב, מתתקן ושולב בע"פ. ומעשה בבחור מישיבת פוניבז' שלא הכריר את מארי חיים וביקש ממנו להיבחן על מסכת יבמות, מארי חיים הסכים, ואותו בחור הגיש לו גמרא פתוחה, ומארוי חיים קיבל את הגمراה, סגר אותה והניחה על השולחן וביקש מהבחור להתחילה בಗรสת הגمراה. מארי חיים היה מאד חס על עצמו וכשהיו באים לשאל אותו שאלות, הקפיד שהשואלים לא יקדרו לבאר על איזה עניין הם שואלים, אלא יאמרו את השאלה בלבד. וכך על כל עניין בש"ס וכhalbכה שהיו שואלים אותו, לא היה צורך להקדים על איזה עניין השאלה, אלא הו או אמרים את השאלה ומארי חיים היה עונה כמי שכעת סיים ללימוד את העניין. כך היה גם כשל אל אחד מהשואלים היה שואל מעניין אחר בש"ס, אחד היה שואל מסדר נזקיין ואחריו מסדר קודשים, ואחריו מסדר נשים ואחריו מסדר טהרות וכו'. בזקנות, כשברר היה קשה זו לקרוא, היו לומדים לפני בני ישיבות והוא מקשיב, מסביר ומתתקן. אם היה הקורא מפסיק בקריאתו מיד היה מארי חיים ממשיך בע"פ שלא יפסיק הלימוד הלילה אפלו רגע כמייריה. כך היה בגمراה, ברש"י ובתוספות, ועוד ראשונים ברמב"ם ומפרשי ואף בפירושו "שם טוב" על הרמב"ם. וויכרין זה הגיע לו מעמל התורה שעליו נאמר "געת ומצאת תאמי".

מפעילות הכוון

בחסדי יהי רצון יתירען מוחודש אלול ה'תש"ע שונפתח כולם יחד בימינו, שבו עמלים ארכעה עשר ארכרים בלמידה מקיף ומעמיק בראשי מנהגי אכוטינו הקדושים.

להלן הסוגיות שנלמדו עד עתה

במסגרת הכלל:

- ג) הגבהת העקבים באמירות כואי כליה. ו) חזר וינויו בפסח.
 ב) פסוקי ברכת השכיבינו.
 א) הפרשת חלה מעיסת הלוחות.

חלק מהאברכים בשיעור ראש הכלול

שיעור לאברכים בפתיחת הכולל במעונו של מרן

חידות מאברכי הכללים:

1" יג ה 101). לכ 217 218הנ ג' 21כ הנ 1"כ

הזהר למלים עוז וחורי עוז, וכאשר הגיעו כבר להרים את העור החמייש', ועוד מעת נפוליאון מוגלה, נכנס לחצר מפקדו של ח'יל'ן ונוף: מנה אמה עוזשה. עונה לו הח'יל' שמחפש את נפוליאון. אמר לו המפקד: תגידי לך, אתה הוחש שנופליוון היה מתחז עותרת מסרויים ומואסם אלוך ובר עזב הח'יל' את החצר
וועודוין ואל

לאחר זמן נפולוין עשה עם עיר זו מהלטה וויצום, אך לא שכח את אותו אדק שהציג אותו. ולאחר תקופת
שושנויות סוערת דוגלה ליחסינו הגזול, המין אליו את אותו אדק שהציגו. ובאמצעע הסעודה פנה נפולוין
אלומר לאוווט אודס מה אהה מבקש ואעשה. ענה לו אוווט אודס: שאלה אותה לת' אלין מללי. יאמרו- ל' המלך

משש מסקון אווי ייבץ הרגיש המליך באותם רגעים שבן חילו היהם תא העוזות מעלהין, ועוד מעת היית
מתוגלה ענה לו המליך: החוץ שכמורי זה מה שאתה מעמיד לעשות למלך כאן לד' החל שרים. להזכיר מלך את
הרגניםים hei קשים בחיזו. וציווה לעבדיו שיקוו אותו ויתלו אותו על עץ. התחל בוכה בזכר נפשו שמתרחשת על
מה ששאל, אך המלך בשלו. לאחר ששם תחוליןאים את החבל על גוזאו, דחפו את היכlesia שמתוחתי, והנה
אותו אודס נפל רוחה. כל מאהן והתכלל על עטמו לא הבין מה קרה. אך אליו נפולוין אמר לו: אוי
הכטחתי לך שאיביך בקשה אותה שתתקבש, אני אקיינינה. וביקשת ממי זבר מאוד קשה. כיitz אוכל לפרש לך
וירא הרגישי באותה שעיה, ומצע שי אוי מלך ואני יכול להוציא ב'. לנן הזור היא תשובה hei
ברורה שכולתי לעוזרך. כמו שהרגשת באותם רגעים לפני המות, כך גם אוי הרגשי. ע"כ הסיטו.
הנטמישל מהו הוא שהמשנה אמרותך: פת במליח תאכל ומס ורו. אם אתה עשה כן, אשרך בעולם הזה
פירותו שאון אונו ניכלים להבן בצד אשורי בעולם הזה, אבל שرك אם און בעצמיינו עשהה כריך וויניש
ונכון בצד אשורי. ולפ"י: מוכן מה שמקשים מזען התחל התאנא בלשון עתידי האכל... תשחה... וסימס
בלשון הווה אם אתה עשה כן ולא אם תעשה כן בלשון עתידי. ככלומר שאם אתה עשה כן אן אשרך
וכamtת כל אחד מאיינו הרגיש מעין הרגהזה וז כאשר עשה איך מיכה בשלהה עם הגנה והואוין יידר
שמלה לקבל את כל השפעו הורד בתגן החכובות וללמוד תורה מתן שמחה לעשות מות וזה יתברך אביך.

המשנה באcontin' (פרק ו' משנה ד') אומרת: "כך היה זורחה כל תורה, פט במלון האכל ומיט במלון מיטה", והר' יeshua ח' צער תחיה ובתוורה אתה עצל. אם אתה עשו如此 און אונדרן ווטוב לא', אשרך בעולט הוה ווטוב לא'. העולט הבא' וכוכלים שוואליים איך יתכן שאזע איכאל פט נס מלון, ישתחה מס', ישן על הארץ, וחיה ח' צער ואומרים עלייו אשרך בעולט הוה. וזה בעולט הבא' אפשר להזכיר, אבל בעולט הוה כיוץ זה יתכן.

הרגשת האושר בעולם זה

{ אנו מעוניינים לשמעו תשובות על העלון, ומהעוניין לחלקו באוצר
מגוריו יפנה למס' 052-712-62-72 }

לרי שגב ממחפוד היי'ו שלקה על עצמו את
החסות על פתרון החידה להגדיל תורה ולאדרה
יה'ר שיזכו לראות ברכה בעמלם

לרי אבישי בורה היין

לרי שילה יגאל היינץ

מחפוד הי"ו שלקח על

**החסות על פתרון החידה להגדיל תורה ולאדרה
יה"ר שיזכו לראות ברכה בעמלם**

מגניב יפה למן' 052-712-62-72

(652 712 62 72 6327 1155 1 1155)